

Adunarea astăzi (27 de întrebări despre Adunare)

Adunarea astăzi

1. Ce înseamnă cuvântul "biserică"?

Cuvântul grecesc "ecclesia" înseamnă "chemat afară". Biserica nu are nicio legătură cu lumea. Este cerească, chemată afară din această lume pentru a-i aparține lui Hristos.

2. Ce este Biserica?

Cuvântul lui Dumnezeu cunoaște o singură biserică. Biserica este formată din toți credincioșii. Ei au fost uniți împreună într-un singur trup, nu prin apartenența la o organizație, ci prin Duhul Sfânt (1. Corinteni 12:13, Efeseni 1:23).

3. Când a început Biserica?

Biserica a început în ziua de Rusalii, la 50 de zile de la înălțarea Domnului, înainte de ora 9 dimineața (Fapte 2, în special v.15).

De ce nu mai devreme?

Biserica nu a început mai devreme deoarece Hristos trebuia să moară, să învieze și să fie glorificat înainte de a veni Duhul Sfânt (Ioan 7:37-39). În Matei 16 se vorbește încă despre viitor: "pe această stancă voi zidi Adunarea Mea" (vers. 18).

De ce nu mai târziu?

Trebuia să înceapă la Rusalii, în Fapte 2, deoarece la sfârșitul acestui capitol citim că "Domnul adăuga în fiecare zi pe cei care erau mântuiți" [tr. București, 1990: "pe cei care trebuiau să fie mântuiți"]. Deci biserica exista atunci.

4. Este Biserica revelată în Vechiul Testament?

Nu. Taina lui Hristos și a bisericii "nu a fost făcută cunoscut" atunci (Efeseni 3:5). A fost sarcina Apostolului Pavel de a vesti aceasta (Efeseni 3:2,7,8). Vechiul Testament conține doar imagini ale bisericii (spre exemplu, Rebeca). Dar nimeni nu putea recunoaște adevărul cu privire la biserică din aceste imagini - fără lumina Noului Testament.

5. Din cine este formată Biserica astăzi?

Din toți aceia care au crezut evanghelia mântuirii lor (Efeseni 1:13) și, prin urmare, sunt uniți într-un singur trup (1. Corinteni 12:13), indiferent dacă sunt dintre iudei sau dintre neamuri.

6. Cum poți deveni membru?

Ei bine, nu trebuie să faci nimic. Dacă ești un credincios, tu ești deja un membru (mădular) al „bisericii Dumnezeului Celui viu”, singura recunoscută în Noul Testament. Nu trebuie "să te alături" nimănui, nicăieri. Un credincios adevărat este membru al trupului lui Hristos (1. Corinteni 12:12).

7. De ce Noul Testament folosește imagini pentru a descrie Biserica?

Cum ai descrie unui pigmeu din pădurile ecuatoriale, care niciodată nu a văzut un avion, ce este acela un avion? Fără îndoială că vei folosi imagini, spre exemplu spunându-i că un avion este ca o pasăre uriașă, dar făcută din metal, care nu poate ateriza în copaci și care bea petrol, etc. Aceasta i-ar face o idee pigmeului despre ceea ce este un avion. Tot la fel și Dumnezeu a folosit imagini care ne sunt familiare (trup, mireasă, casă) pentru a ne explica ceea ce este biserica.

8. La ce ne referim când spunem...

... Biserica este trupul lui Hristos?

Când Dumnezeu spune că biserica este ca un trup, aceasta înseamnă că

- noi suntem diferiți la fel cum și mădulele trupului sunt diferite și au funcții diferite și că

- este unitate, tot la fel cum mădulele unui trup lucrează împreună în unitate. Și, cel mai important, Hristos este Capul acestui trup.

... Biserica este casa lui Dumnezeu?

Într-o casă totul trebuie să fie aranjat, astfel încât să îi facă plăcere stăpânului casei. Tot la fel este și în casa lui Dumnezeu: este o ordine sigură ce poate fi observată (1. Timotei 3:15). În casa lui Dumnezeu, gloria trebuie dată doar Lui (Psalmul 26:8) și totul trebuie să fie sfânt (Psalmul 93:5).

... Biserica este mireasa lui Hristos?

Mireasa presupune afecțiune. Această imagine ne arată că există o legătură de dragoste între Hristos și biserică (Efeseni 5:25). Afecțiunea bisericii trebuie să fie neîmpărțită, numai pentru Hristos (2. Corinteni 11:2). De asemenea, biserica are o mare dorință: venirea Marelui! "Amin! Vino, Doamne Isuse!" (Apocalipsa 22:17,20).

9. La ce ne referim când spunem "biserica lui Dumnezeu din X,Y,Z"?

a) Biserica lui Dumnezeu într-un loc (să spunem Plumstead) este formată din toți credincioșii din Plumstead. Este o parte a bisericii lui Dumnezeu (vezi întrebarea nr.2).

b) În vechime (în timpul Noului Testament) era ușor să vezi acest fapt, deoarece creștinii veneau împreună într-un singur loc. Ei erau cunoscuți. Niciun necredincios nu îndrăznește să li se alăture (Fapte 5:13). Dacă erau prea mulți pentru a se întâlni într-un singur loc, se strângeau în case diferite, dar făceau aceasta în părtășie unii cu alții.

c) Astăzi, lucrurile sunt mai complicate (dar principiile lui Dumnezeu se aplică

întotdeauna). Oamenii au format biserici, organizații, secte, etc prin introducerea apartenenței (altă decât apartenența la trupul lui Hristos). Deci cum poți "vedea" sau "arăta" biserica lui Dumnezeu dintr-un loc, astăzi? Numai prin venirea împreună pe baza Scripturii cu toți cei care își doresc să facă aceasta - dar având tot timpul în minte că aceia care se strâng astfel nu pot fi întreaga biserică din acel loc.

d) Biserica locală dă expresie bisericii (care este universală).

10. Ce înseamnă să fim "strânși în numele Domnului"?

Un creștin vrea să facă toate lucrurile în numele Domnului, chiar și faptul de mânca sau a bea (Coloseni 3:17). Dar dacă vrem să ne strângem în [pentru, întru] numele Lui (Matei 18:20), Domnul trebuie să fie în mijlocul strângerii; atunci El poate călăuzi totul și atunci El este în centrul atenției. Putem fi strânși în numele Domnului doar dacă îi recunoaștem autoritatea. Pe scurt:

1. "unde" - un loc divin;
2. "doi sau trei" - numărul divin;
3. "sunt strânși" - puterea divină (strânși prin Duhul Sfânt);
4. "împreună" - unitatea divină;
5. "în numele Meu" - numele divin și centrul strângerii;
6. "acolo Eu sunt" - Persoana divină și prezența Sa;
7. "în mijlocul" - centrul divin.

11. Ce este o strângere a bisericii (sau a adunării)?

O strângere unde "întreaga biserică" vine împreună (1. Corinteni 14:23), "ca adunare" sau "ca biserică" (1. Corinteni 11:18). Când spunem întreaga biserică, ne referim bineînțeles la aceia care sunt capabili și doritori. Noul Testament dă cel puțin trei scopuri pentru strângerile adunării:

- a) pentru frângerea pâinii (Fapte 20:7, 1. Corinteni 11:24-26);
- b) pentru rugăciune (Fapte 12:5,12; Matei 18:19-20);
- c) pentru zidire (1. Corinteni 14:22-25).

12. Cine conduce strângerile (este acesta rolul păstorilor sau bătrânilor)?

Când credincioșii sunt „strânși în numele Său” (Matei 18:20), atunci Hristos trebuie să fie în mijloc. El conduce totul. Nu este o strângere condusă de un om. Hristos este Cel care conduce și Duhul Sfânt călăuzește „după cum dorește El” (1. Corinteni 12:4-6). Este libertate pentru fiecare frate (femeile trebuie să tacă în adunare - 1. Corinteni 14:34) de a contribui: printr-o cântare, printr-o rugăciune cu voce tare sau printr-un cuvânt de zidire (1. Corinteni 14:26-33).

13. Care este diferența dintre daruri și slujbe?

Darurile sunt înzestrări spirituale (dar de învățător, evanghelist, etc.). Slujbele sunt sarcini sau responsabilități, ca diaconi sau bătrâni.

Darurile sunt pentru întregul trup al lui Hristos (Efeseni 4:12), spre exemplu, un învățător poate învăța și în alte orașe sau țări, dar slujbele sunt pentru o anumită localitate: "bătrâni în fiecare oraș" (Tit 1:5) și "păstorii turmei lui Dumnezeu care sunt între voi" (1. Petru 5:1,2).

14. Ce daruri sunt menționate în Noul Testament?

În Efeseni 4 sunt menționate cinci daruri principale - Hristos a dat:

- a) apostoli - oameni care l-au văzut pe Domnul (Fapte 1:22; 9:4,5);

b) profeți - aceia care profețeau (transmiteau poporului cuvântul lui Dumnezeu). Înainte ca Noul Testament să fie complet, profeții aveau descoperiri (Efeseni 3:5). Acum când Biblia este completă, descoperirea este, de asemenea, completă. Dar există încă slujba profetică: un cuvânt al lui Dumnezeu într-un anumit moment, bazat pe Scriptură cu scopul de a zidi (1. Corinteni 14). De asemenea, erau și femei care profețeau (Fapte 21:9), dar într-un anumit context și, cu siguranță, nu în adunare (1. Corinteni 14:34).

c) evangheliști - duc Evanghelia păcătoșilor pierduți (Fapte 21:8);

d) păstori - au grijă de oameni așa cum are un păstor de turmă sa (astăzi, mulți înțeleg altceva prin "păstor" - genul de "un singur om ce face totul", dar nu acesta este "păstorul" din Biblie);

e) învățători - posedă înzestrarea de a prezenta adevărul lui Dumnezeu astfel încât inimile ascultătorilor vor arde pentru adevăr.

Ca o adăugare: mai sunt încă multe alte daruri (1. Corinteni 12 și Romani 12).

15. Care era rolul darurilor miraculoase?

De ce au fost ele dăruite de Dumnezeu? Pentru evanghelizare? Pentru spectacole emoționale? Pentru a reduce suferințele credincioșilor? Niciuna din acestea. Dumnezeu a dat semnele miraculoase pentru a demonstra că Dumnezeu a făcut nou început. Timpul legii era sfârșit. Dumnezeu formase biserica prin Duhul Sfânt. Astfel Dumnezeu le-a permis credincioșilor în ziua Cincizecimii (=începutul bisericii) să vorbească în limbi străine pe care ceilalți oameni le puteau înțelege. Cine putea nega că Dumnezeu era la lucru? De subliniat că limbile erau un semn doar pentru iudei (1. Corinteni 14:21). În anumite ocazii se făceau vindecări (ex Fapte 3), dar nu pentru a alina suferințele credincioșilor, ci pentru a da un semn necredincioșilor (Fapte 4:16,30; Evrei 2:4).

16. Care este astăzi rolul darurilor miraculoase?

Biserica bate clopotele atunci când începe, nu și atunci când se sfârșește, așa-i? Tot la fel este și cu minunile. Bineînțeles că Dumnezeu poate lucra minuni și astăzi și o face. Dar acest fapt este diferit de a exercita un dar. Dar despre limbi? Ei bine, să vă întreb ceva: cunoașteți vreo persoană care să vorbească o limbă pe care nu a învățat-o niciodată (pentru că aceasta se întâmplă în Fapte 2)? Și în locurile unde oamenii pretind că vorbesc în "limbi", permiteți-mi o întrebare: aderă ei la "regulile jocului" din 1. Corinteni 14? Este tradusă fiecare contribuție (v. 13 și 27)? Sunt ei folosiți ca „semn pentru necredincioși” (1. Corinteni 14:22)? Păstrează femeile tăcerea în biserică (v. 34)? Dacă Dumnezeu dă un dar (așa cum este descris în Noul Testament) noi trebuie să-l recunoaștem. Dar fiți atenți la falsele "daruri" care sunt lăudate ca fiind "daruri", dar care sunt atât de departe de practica biblică.

17. De ce nu alegem bătrâni?

În Noul Testament, bătrânii erau întotdeauna aleși fie prin apostoli (Fapte 14:23) sau prin trimișii lor (Tit 1:5) care aveau poruncă specială din partea apostolilor de a face aceasta. Astăzi nu mai sunt apostoli (pentru că ei trebuiau să îl vadă pe Domnul, Fapte 1:22, 9:4,5). De aceea, nu mai sunt nici trimiși apostolici care să poată alege bătrâni. Dar sunt încă oameni care au calitățile necesare pentru bătrâni (1. Timotei 3:1-6). O citire atentă a listei acestor calități va arăta că astfel de oameni au devenit totuși foarte rari. Dar cei care întrunesc aceste criterii pot încă să facă slujba de bătrâni (1. Petru 5:2, Fapte 20:28).

18. Cine ar trebui să dea slujirea Cuvântului?

Prin "slujirea Cuvântului" (Fapte 6:4) înțelegem învățarea și predicarea celor credincioși a cuvântului lui Dumnezeu. Aceasta trebuie făcută de aceia care au primit un dar în acest sens (învățători și păstori). Această slujbă poate, de asemenea, să aibă un caracter profetic: un cuvânt al lui Dumnezeu spus conștiinței poporului lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu nu cunoaște biserici cu "slujba făcută de un singur om". În Antiohia, erau „profeți și învățători” (nu "un păstor", Fapte 13:1). Pavel spune corintenilor: „Cum este deci, fraților? Când veniți împreună, fiecare are un psalm, are oînvățătură....faceți toate lucrurile spre zidire”. Toate trebuie făcute în dragoste și în teamă sfântă ce vin odată cu prezența lui Dumnezeu.

19. Ce înțelegem prin "ruina bisericii"?

Simplul fapt că astăzi lucrurile sunt foarte diferite de modul în care Dumnezeu le-a făcut la început la Rusalii. Creștinii sunt împărțiți în diverse grupuri. Mulți au devenit membri ai unei organizații în loc de se purta ca simple mădulare ale trupului Hristos. Există un rău ecleziastic (slujba făcută de un singur om, etc) și un rău doctrinar (despre Hristos, sfințenia Lui, întruparea Lui, umanitatea Lui, despre lucrarea Lui, salvarea, etc). Inspirația verbală a scripturilor este adusă în discuție. În multe locuri, răul moral este tolerat acum, părând a fi o spirală descendentă. De asemenea, este o lipsă a separării față de rău în multe cercuri creștine.

20. Cum poate fi arătată unitatea într-un timp al ruinei și separării?

Corect, omul a stricat totul? Da, dar aceasta nu înseamnă că este imposibil să practici principiile biblice. Dacă oamenii întemeiază organizații, tu poți face doar ceea ce zice Biblia: să ne adunăm simplu în jurul Domnului Isus (Matei 18:2), înțelegând că suntem mădulare ale trupului lui Hristos (1. Corinteni 12:12,13). Roagă-te și Domnul îți va arăta și alți credincioși care vor să îl recunoască pe El ca Domn. Strânge-te cu ei și încearcă, cât de bine poți, să pui în practică ceea ce Biblia învață. Acum, aceasta nu înseamnă că tu încerci să formezi o nouă biserică. Dumnezeu a format biserica cu mult timp în urmă și aceasta este suficient. Astăzi, noi trebuie doar să recunoaștem că El a făcut aceasta.

21. Cine ar trebui să fie primit la frângerea pâinii?

Ei bine, orice credincios - care nu este dezaprobat. De ce fiecare credincios? Deoarece acesta este un privilegiu al fiecărui mădular al trupului lui Hristos (1. Corinteni 10:17). Dar despre "dezaprobare"? Cum se poate întâmpla aceasta? Ei bine, sunt trei motive principale:

a) răul moral: bărbatul din 1. Corinteni 5, spre exemplu, trebuia să fie "pus deoparte".

b) răul doctinar: dacă cineva nu aduce învățătura lui Hristos (2. Ioan 9-11) nici măcar să nu-l primești în casa ta, și cu atât mai puțin nu poți să celebrezi cina de amintire cu el. Răul doctinar este "aluatul" (Galateni 5:9).

c) Asocierea cu răul. Cel care îl salută pe eretic în 2. Ioan 9-11 se face "părtaș cu lucrările lui rele". Cei ce vizitau templele idolilor în Corint deveneau "părtași ai mesei demonilor" (cu toate că ei înșiși nu credeau în idoli, 1. Corinteni 10:19-22). Vezi și 1. Corinteni 15:33, Apocalipsa 2:14.

22. Care este relația între adunările locale?

O strângere (adunare, biserică) locală este parte a întregii biserici (1. Corinteni 1:2). Așadar, adunările locale acționează în armonie unele cu altele (tot la fel cum mădulele corpului uman lucrează împreună, nu unele împotriva altora). Când o adunare locală ia o decizie (fie în disciplină, fie în primirea unui credincios în părtășie) atunci aceasta este obligatorie pentru toate celelalte adunări: "ce legați pe pământ va fi legat în ceruri" (Matei 18:18). Repetările lui Pavel legate de învățăturile către corinteni erau de asemenea obligatorii și în celelalte locuri (1. Corinteni 1:2, 4:17, 7:17, 11:16).

23. Ce este disciplina adunării?

Scopul disciplinei adunării este de a ajuta la restabilirea unei persoane care a acționat într-un mod care nu este în concordanță cu învățătura creștină. Felul disciplinei care se folosește depinde de caz. Sunt șapte feluri de disciplină:

1. îndreptarea unei greșeli: Galateni 6:1,2;
2. mustrarea și separarea față de cei care umblă în neorânduială: 1. Tesaloniceni 5:14; 2. Tesaloniceni 3:14,15;
3. mustrarea publică: 1. Timotei 5:20, Galateni 2:11-14;
4. respingerea omului rătăcit și separarea celor care fac dezbinări: Tit 3:10,11; Romani 16:17;
5. disciplina tăcerii: 1. Timotei 1:3,4; Tit 1:10,11;
6. mustrarea personală: Matei 18:15;
7. înlăturarea celor răi: 1. Corinteni 5:13.

24. Ce este o sectă?

Cuvântul sectă se folosește în diferite moduri. La origini, însemna "școală" sau "partidă" bazată pe opinia liderilor săi. În acest sens, sectele apar atunci când este formată o învățătură diferită (sau învățătura scripturii este distorsionată) și, pentru a aparține acestei școli sau partide, trebuie să fii de acord cu această doctrină (vezi 1. Corinteni 11:18,19).

În limbajul de zi cu zi, o varietate (și uneori toate) de grupări creștine sunt numite "secte" - în general, cu sens peiorativ (vezi Fapte 24:4,14; 28:22).

Acum, ce face într-adevăr ca un grup de creștini să fie o sectă, sau sectari? În principal, două lucruri. Unul este de a crea, în mod formal, o organizație la care trebuie să aderi înainte de a te bucura de părtășia cu ceilalți "membri". Celălalt este de a impune condiții celor care sunt primiți în părtășie - nu condițiile biblice de umblare curată, învățătură și asociere, ci cerințe în afara Bibliei, spre ex: un anumit cod de ținută.

25. Suntem "noi" o denominațiune?

Dacă ești parte a unei denominațiuni (o organizație ce poartă un nume), atunci ai face bine să o părăsești. Creștinii de la început nu aveau un nume (erau etichetați simplu "creștini", deoarece toți știau că aveau de a face cu Hristos, erau legați cu El și interesați în El) și nici noi nu avem nevoie de un nume astăzi. Putem fi fericiți doar prin faptul că suntem mădule ale trupului lui Hristos.

26. Cum relaționăm cu ceilalți creștini care nu se strâng împreună cu noi?

Ei sunt frații și surorile noastre în Hristos. Poate nu putem să mergem împreună cu ei (să frângem pâinea cu ei), dar îi iubim. Cum arătăm această dragoste? Căutând binele lor! Încercând să îi ajutăm într-o manieră frățească, încercând să îi zidim și să le sporim credință. Aceasta implică, deseori, darea învățaturii din Cuvântul lui Dumnezeu.

27. Ce este mai important: să fim corecți din punct de vedere doctinar sau să fim devotați Domnului?

Nu este de niciun folos trăirea uneia în defavoarea celeilalte. Avem nevoie de amândouă!

clickbible.org